

Bačetínský ZPRAVODAJ

2/2015

Číslo 2/2015 bylo vydáno 15.7.2015
Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín.
Výtisk i distribuce zdarma.

Máme tu dlouhé letní dny, které vybízejí k procházkám a práci na zahradě. Je hezké, jak nám obec kvete. Děkuji všem, kteří se starají o své zahrádky, květinové závěsy v oknech a balkonech. Často slyším, jak je Bačetín upravený a jsem na to pyšná. I naši zaměstnanci se snaží, seč jim síly stačí, držet trávu na požadované míře a také jim děkuji za odváděnou práci. Snad se počasí umoudří a růst se trochu zpomalí.

Mnoho z Vás už také chutná letošní první zpracované plody. Já se nechala inspirovat naším bylinkářským posezením a mám naložený jitrocelový sirup na kašel a bylinkové oleje na nakládání masa a do salátů. Budu ráda, když se mi pochlubíte i vy. Budeme mít k tomu dost příležitostí v bohatém kulturním programu. Do konce roku je naplánována na každý měsíc nějaká akce pro všechny generace. *Gábina Prýmsová – starostka*

Informace z úřadu

Úpravy na hřbitově - Jak jste si jistě všimli, na hřbitově probíhají úpravy chodníků mezi hroby. Je plánováno tyto úpravy udělat v celém areálu. Pokud máte někdo nějaké připomínky, zastavte se u mě v kanceláři nebo u pana Fabiána.

Prodej dříví - V obecním lese v Kounově probíhá těžba dřeva. Porost byl z části napaden kůrovcem. Z těžby bude k prodeji palivové dřevo. A to buď již vyrobené za 900,- /m³ nebo formou samovýroby a to 200,-/m³. Zájemci, hlase se na obecním úřadě.

„Tichá“ vyhláška - Již více občanů mě žádalo o zavedení tzv. „tiché“ vyhlášky. Dříve než přejdeme k tomuto radikálnímu kroku, přicházím s prosbou. Nepracujte s motorovými nástroji v neděli!!! Neděle je od slova nedělat! Víím, že je to někdy těžké už s ohledem na počasí. A i my jsme obecní lípu káceli v tento den. Také víím, že seno se suší, když je hezky a zvířata potřebují žrát denně. Ale tento apel se týká spíše sekání zahrad malými sekačkami a křovinořezy a také řezání dříví na zimu. Buďme k sobě ohleduplní a vymežeme si jeden den klidu. Vždyť proto bydlíme na vsi.

Přeji Vám, aby se léto vydařilo. Školákům přeji parádní prázdniny, hlavně bez úrazů, aby si mohli užít dovolené a zažít dobrodružství. Se spoustou dětí se uvidíme na dvou turnusech našeho Bačetiňáčku a slibuji, že tentokrát bude program opravdu bohatý. Máte se na co těšit!

Gabriela Prýmsová – starostka

Majitelé psů mají povinnosti

Pořídíme-li si psa, vzniká nám nepochybně i mnoho povinností. Z právního hlediska se majitel (vlastník) psa obecně stává odpovědným za chování svého psa! Od ledna 2014 byl novelizován občanský zákoník, který v současné podobě přináší mnoho změn a to také v oblasti zvířat – dříve „věcí“. Dle občanského zákoníku je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Pokud pes způsobí škodu (na věci - rozkouše věc, na zdraví - pokouše někoho), je vlastník (majitel) psa za tuto škodu odpovědný. Dle nového občanského zákoníku již zvířata nejsou věci a tím se mění mnoho věcí. Majitel psa bude za škodu jím způsobenou odpovídat vždy, a to bez ohledu na učiněná opatření nebo námitku, že „za to nemůže.“ Způsobil váš pes někomu škodu? Tak ji musíte nahradit. A nezáleží na tom, jestli bylo pod vaším dohledem nebo jste ho někomu svěřili (např. pejska Vám venčí kamarád). Za psa nesete zodpovědnost dokonce, i když vám uprchne nebo se zatoulá. Kamarád však bude poškozenému odpovídat společně s vámi. Tedy způsobenou škodu zaplatíte společně.

Veterinární zákon (č.166/1999Sb.) stanoví povinnosti chovatele, mezi které mimo jiné patří povinnost psa ve stáří od 3 do 6měsíců a poté vždy jednou za rok očkovat proti vzteklině, včetně povinnosti zajistit, aby bylo neprodleně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění vzteklinou.

Podle zákona na ochranu zvířat proti týrání (č.246/1992 Sb.) je každý povinen chránit zvířata před týráním. Zabezpečit při zájmovém chovu zvířat přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete, a učinit opatření proti úniku zvířat.

Zákon o myslivosti zakazuje nekontrolovaný volný pohyb psů, při kterém mohou slídit nebo pronásledovat zvěř v honitbě (tj, na pozemcích vzdálených více než 200 m od trvalé zástavby).

Zákon o použití pozemních komunikací (č.361/200Sb.), zakazuje volné pobíhání zvířat na veřejných komunikacích. Zároveň také nařizuje, aby při přepravě živých zvířat nebyla ohrožena bezpečnost řidiče, přepravovaných osob a ani zvířat. Z toho důvodu je potřeba vybavit auto

převozní klecí, případně jinak oddělit zavazadlový prostor od prostoru pro posádku (mříž), nebo psa vozit připásaného kšírami.

Psi by tedy neměli být chováni v takových podmínkách a takovým způsobem, kde nelze uvedené povinnosti splnit.

Psům je třeba zabezpečit dostatečnou ochranu před jejich utrpením tím, že nebude bezdůvodně omezována jejich potřeba volného pohybu v prostorách, kde nejsou ohroženi.

Opatření vedoucí k ochraně psa před bolestí nebo utrpením, k ochraně zdraví nebo jiného poškození jsou důvodem, kdy je možné dočasně pohyb zvířete omezit. Podle platných předpisů je proto v zájmu ochrany zvířete, aby na zpevněných veřejných komunikacích byl pes veden na vodítku doporučené délky 1,5 m.

Na silnicích a jiných dopravně zatížených komunikacích dochází, zejména při průjezdu těžkých nákladních nebo jinak hlučných vozidel, ke stresování psů a k jejich přirozené snaze uniknout. Při tom dochází nejen k nehodám, při kterých jsou zvířata poraněna nebo usmrcena, ale i k jejich útěku, kdy přivolání je zejména při dopravní frekvenci ve městech a silnicích obtížné, zaběhlá zvířata při ztrátě původních sociálních kontaktů trpí (ztráta 'náhradní smečky' - pána).

Pádým argumentem pro vodítko je i nárůst autoúrazů nekontrolovaně pobíhajících psů a autonehod se smrtelnými následky pro zvířata. Případně úrazů lidí, zejména dětí, které uprchlého psa, často bez dostatečné pozornosti, bezprostředně následují.

Byl zaznamenán nárůst případů vzájemného napadení psů a jejich následná poranění. Pokud by psi byli vedeni na vodítku, je možné takovým případům předcházet.

Vedení psa na vodítku umožňuje i kontrolu v době hárání fen, omezení nežádoucích stavů březosti a porodů nežádoucích štěňat a je jedním z účinných opatření k regulaci populace.

Nasazení náhubku, který vždy musí být uzpůsoben tak, aby v nadměrné míře neomezoval fyziologické funkce (např. dýchání) psa, se považuje za nezbytné jen v takových prostorách a při takových činnostech, kde nelze vyloučit obrannou reakci psa na bolestivý, byť neúmyslný podnět (v dopravních prostředcích, apod.) nebo tam, kde může vzniknout riziko neúměrného zmenšení obranné vzdálenosti mezi zvířaty (výstavy apod.) a v případech vyhlášení mimořádných opatření (např. protinákazová opatření při vzniku vztekliny), stanovených podle veterinárního zákona.

Zabezpečení psa proti úniku, včetně jeho vedení na vodítku, omezuje i rizika napadení jiných druhů zvířat a nežádoucí vnikání psů do cizích objektů a na cizí pozemky; lze tak předejít i poškození zdraví psů, ke kterému může být veden majitel objektu ve snaze ochránit svůj majetek.

Dodržujte zákazy vstupu psů do vyznačených prostor. Tam, kde je to písemně nebo piktogramem (značkou) vyznačeno se psy nevstupujte.

Při vstupu se psem do veřejných nebo soukromých prostor si vyžádejte souhlas příslušné osoby a řiďte se jejími pokyny - morální převaha bude vždy na vaší straně.

Střípky z mateřské školy

Za poslední tři měsíce jsme toho s dětmi z naší MŠ mnoho zažili.

Poslední den v dubnu jsme si společně užili "čarodějnický rej". Děti si v maskách čarodějnic a čarodějů na školní zahradě zasoutěžily, hrály různé hry a hledaly čarodějnický poklad.

V květnu jsme se vydali na školní výlet do ZOO ve Dvoře Králové. Díky velké nemocnosti, kdy naši školku zasáhla téměř epidemie zánětu spojivek, nás po ZOO putovalo pouze 16 dětí. Díky přívětivému počasí jsme si prohlédli úplně celou zahradu a nakonec jsme jeli i vláčkem přes místní safari.

Na konci května třída Sluníček vyrazila do Kina Dobruška na závěrečné představení tanečního oboru místní Základní umělecké školy.

1. června se u nás v MŠ konala "zahradní slavnost" ku příležitosti Dne dětí. Děti spolu se svými sourozenci a rodiči zápolili v různých soutěžních disciplínách. Velmi se líbila soutěž "poznej své dítě". Rodiče měli se zavázanýma očima v řadě dětí pomocí hmatu poznat to své. Všichni se shodli, že to není zrovna jednoduchý úkol. Užili jsme si hezké odpoledne plné soutěží. V červnu třída Sluníček, jako už každoročně, navštívila "Den bezpečnostních složek" v Dobrušce. Dále celá se MŠ vydala na pohádkové pásmo večerníků v rámci festivalu: Novoměstský hrnc smíchu.

Na konci června jsme si dětmi připravili divadelní představení "Naše Karkulka" doplněné pásmem básniček, které jsme se v průběhu roku naučili. Dále jsme zde pasovali naše předškoláky, se kterými jsme se tímto aktem rozloučili. Všem přejeme mnoho úspěchů ve škole a krásné prázdniny i ostatním dětem!

Alena Petrová

Knihovna

V knihovně je k vidění model domu č.p. 74 (paní Sozanská). Z balzy ho vytvořil nynější majitel chaloupky pan Milan Kolmistr. Jedná se o přesný model 1:43 vč. sklonu přilehlých pozemků a stromů. Největší vychytávkou je, že každá místnost se dá rozsvítit!

Obdivovat toto dílo můžete vždy v době půjčovních hodin nebo o úředních hodinách.

A ještě divadlo...

Tak naše přání pěkného teplého a suchého počasí na zkoušení se vyplňuje a nevyplňuje. Stydeme u Hronovských ve stodole, kde teď zkoušíme 2x týdně. Ale díky za stodolu, jinak bychom u toho ještě mokli!

Všichni se snažíme, abychom vás alespoň trochu opět pobavili, termín Svatoanenských slavností se kvapem blíží a my už začínáme nacvičovat alespoň trošku v kostýmech. Zatím je to legrace, ale to brzy skončí a nastoupí tréma a zodpovědnost.

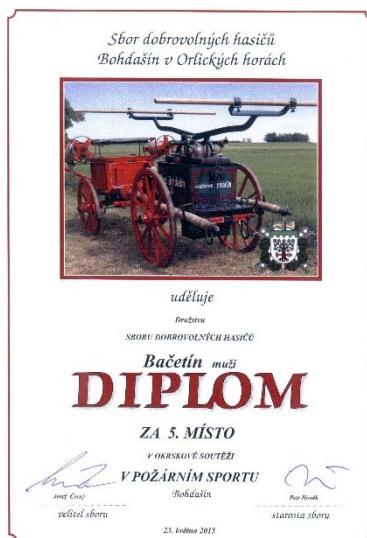
Přes všechny překážky, teď hlavně co se týká počasí, se už těšíme, že se na nás opět přijdete všichni podívat ...

Alena Smolová

Z činnosti SDH Bačetín

23.5.2015 se uskutečnila okrsková soutěž 14. a 15. okrsku v Bohdašíně. Obsadili jsme celkově 5. místo z 13 družstev. Oproti loňskému roku jsme si o 2 místa polepšili. Umístění nás těší o to více, že jsme soutěžili s nově repasovanou požární stříkačkou PS12. Tuto mašinu jsme opravili vlastními silami a bude sloužit k zásahům.

Michal Stodůlka

Staronový Spolek BaBaDi

8.3.2015 slavnostně vznikl Spolek BaBaDi, což není nic jiného než Babinec a Bačetínské Divadlo dohromady. ☺

Spolek nevznikl na truc hasičům, ani nikomu jinému, to jen pro pořádek. Spolupráce bude nadále pokračovat. Jen doba, lidé a různorodost akcí si žádají, aby vše bylo oficiální. Spolek je držitelem živnostenského listu i koncesní listiny na prodej alkoholu. Stanovy spolku mimo jiné umožňují pořádání kulturních a společenských akcí vč. volnočasových aktivit pro děti.

Ze života v obci

Karneval

Po dvou letech jsme opět oživilí tradici karnevalů. Partnerem pro letošní rok se kromě rodiny Kopeckých (majitelé hospody) stala i Obec Kounov. V pátek jsme se společně sešli k výzdobě sálu a navázali tak první kontakt se stejně akční skupinou kounovaček.

V sobotu už vše běželo jako po drátkách. Letošní téma bylo Disco. Na maskách se mnoho neprojevílo, avšak na parketě to bylo znát. Naše omladina tančila, skákala a zpívala ze všech sil. DJové pouštěli pořádný pecky a odpoledne dostalo pěkně silný náboj.

Děkujeme všem, kteří přispěli darem do dětské tomboly, všem kteří pomohli ať s přípravou nebo závěrečným úklidem a všem dospěláků, kteří se odhodlali přijít v maskách.

Květná neděle

(latinsky Dominica in palmis, Palmare nebo též Pašijová neděle latinsky De passione Domini) je označení pro šestou a zároveň poslední neděli postní. Připomíná jednak slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma a zároveň se při bohoslužbách předčítá zpráva o umučení Ježíše Krista tzv. Pašije (utrpení – latinsky Passio). Název svátku je odvozen od květů, jimiž bývají kostely vyzdobeny a které mají připomínat palmové větve, jimiž lid vítal Ježíše. V našich zemích se k tomuto účelu užívá tzv. kočiček, tedy vrbových větviček s částečně rozvitými pupeny. – zdroj Wikipedie

I přes nepěkné počasí přišla hrstka lidí do Sudína ke kapliče. Pan farář zde posvětil kočičky, které se nesly v průvodu. V bačetiňské kapli byla připravena hrádovská Schola a další lidé, kteří se neúčastnili procesí. Během bohoslužby došlo i na čtení Pašíí. Byla zde velmi milá atmosféra a odnesli jsme si také úžasný kulturní zážitek v podobě hudebního doprovodu.

Na skok do Prahy ...

... respektive na nedělní odpolední představení muzikálu „Sněhová královna“. 12. dubna 2015 byl vypraven z Bačetiň do Prahy zájezdový autobus se 46 pasažéry a mezi nimi celá řada dětí.. Šlo totiž o hudebně zpracovanou známou pohádku, vhodnou i pro ně.

Za slunečného počasí nás pan řidič, samozřejmě s patřičnou osvěžovací přestávkou, dovezl téměř až k Divadlu Hybernia. Volnou hodinku před

zahájením představení využil každý po svém. Někteří měli to štěstí, že na Staroměstském náměstí viděli, jako bonus k výletu, vystoupení světově známého provazochodce. Potom už jsme všichni natěšení zasedli do předních řad divadla a nechali se unášet hudbou, zpěvem a pohádkovým dějem. V překrásném kostýmu zimní královny vystoupila Dáda Patrasová. Její dcera, jako Gerda, prokázala, že po rodičích zdědila velký talent. V jedné z vedlejších rolí hrál i Slováček mladší. Velmi působivý výkon podala také Sabina Laurinová v roli „Léta“. Osobně se mi ale nejvíce líbila Linda Finková, která, jako ztělesnění zla, předvedla opravdu profesionální výkon. Nedivím se, že za tuto roli byla nominována na „Cenu Thálie“. Kdo má rád muzikály, určitě nemohl být zklamán. Výpravné kostýmy, vynikající pěvecké i herecké výkony, prostě krásný zážitek. A navíc, cestou z hlediště jsme ve vestibulu divadla potkali slavného saxofonistu Felixe Slováčka, který tam čekal na svoji rodinu.

Výborné hodnocení si zaslouží i náš pan řidič za bravurní a bezpečnou jízdu a příjemné jednání. Takže tento výlet, jak jsme se s mnohými shodli, neměl chybu. A na který muzikál pojedeme příště? Třeba na Carmen? Co vy na to? Už teď se těším.

Vlasta Zelená

Jarní brigáda

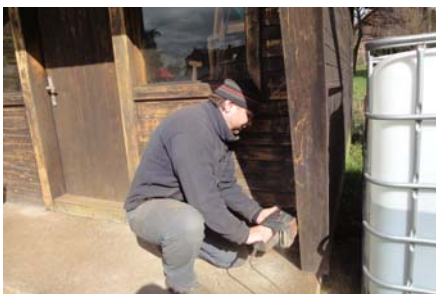
18.4.2015 proběhla v obci jarní brigáda. Sešlo se nás hodně a také se odvedlo kus dobré práce.

Podařil se vyměnit plot, přemístit přístřešek a obrousit domeček. To vše na zahradě školky. Dále se zametly chodníky v horní polovině obce a vyčistily se příkopy podél státní silnice směrem od Dobrušky, Bystrého a Kounova.

Hasiči pročistili horní tok Bačetiňského potoka a provedli tak nutná protipovodňová opatření.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří přispěli k vylepšení naší vsíky.

Gábina Prýmsová

Čarodějnice

SDH a Babinec opět spojili své síly a postarali se o občerstvení a malou zábavu při každoročním pálení Čarodějnic. Scénář akce byl okopírován podle loňska a i pro příští rok asi nebudeme nic měnit. Děti si průvodem odnesly Májku, kterou před obecním úřadem vyměnily za Čarodějnici. Přes týden tam dělala parádu a mnoho aut zastavovalo, aby se s ní mohli lidé vyfotit. Ani Májka nezůstala bez povšimnutí a mluvilo se o ní až na horách.

Pivo v Rotundě bylo studené, masíčko teplé a Trdelníky umíchané ze 3 kg mouky se snědly všechny. Hranice ozdobená malými čarodějnicemi byla impozantní a krásně shořela.

Akce se povedla a děkuji všem, kteří se podíleli na jejím hladkém průběhu.

Jarní špacír

Sešli jsme se v pátek 8.5. 2015 v 9:00 hodin u autobusové zastávky. Auty přešli do Uhřínova a pěšky šli kolem řeky Kněžny až k jejímu prameni. Bylo pěkně vidět do kraje. Na občerstvení a posílení jsme se zastavili v penzionu „Lovecký zámček Pádolí“. Cestou zpět k autům jsme ještě navštívili skanzen Villa Nova. Archeoskanzen Villa Nova se snaží přiblížit středověkou kolonizační vesnici. Opět pan Stodůlka vybral pěkné počasí, výlet se všem líbil a už se těšíme na další špacír.

Vojta Hadvich

CYKLO GLACENSIS 2015

Oblíbené cykloturistické akce CYKLO GLACENSIS se ve dnech 15. 5. a 16. 5. účastnil i TEAM BAČETÍN, který na akci opět reprezentoval DSO Region Orlické hory. Do růžových trikotů letošního ročníku se za náš tým nakonec obléklo 19 borců s tím, že samotný leader týmu cyklojunior Pepa podpořil tým pouze na startu, poté odcestoval plnit své povinnosti a reprezentovat obec do nedaleké Francie. V růžovém se zúčastnila i Gábina (starostka), která v centru obce účastníky seřadila na startovní čáru a nakonec bačetiňskou partu odstartovala. Cílem byla obec Dolní Morava!

Po překonání několika „nakloněných rovin“ se tým vyšplhal na Masarykovu chatu, poté sjel do Orlického Záhoří, odtud již pokračoval až do obce Bobószow po polské straně, a poté přes Dolní Lipku až do cíle! Sobotní zpáteční trasa byla již vedena po české straně hranic, účastníci urazili něco málo přes 200 km.

Obec Bačetín patří tradičně ke startovním místům této oblíbené akce, členové TEAMU BAČETÍN již pilně trénují na příští ročník!

Luboš Řehák

Rybářské závody 2015

Tak jako předchozí rok, stal se i letos, konkrétně 16. května rybník u Fabiánů dějištěm velkého rybářského zápolení. Letos nám počasí přálo a sluníčko se usmívalo od samého rána. Na lov vyrazilo 21 malých rybářů a rybářek. Pravda, někteří neměli než jednu žízalu a prut bez háčku, ale sportovní duch a nadšení je neopustilo a kamarádi vypomohli.

Kolem rybníku zavanula vůně kávy, dobrého opékaného masíčka, které na požádání kdykoli odkrojil pan Deyl z Bohuslavic a především spousta vůní z návnad, které se servírovaly rybám. Myslím, že za makovými koláčky by skákal leckdo.

Děti si rozlosovaly místa k chytání, pro každé kolo jiné a šlo se na to.

Chytalo se na dvě dvouhodinová kola a z vody se ven podívali kapři, karasi, plotice, okouni a jiná žouzel.

Nejmladší účastník byl letos Kristiánek Vlačiha (3roky) a ve své kategorii obsadil pěkné 5. místo.

Kategorie mladší:

1.místo – Daniel Vlačiha (83cm), 2.místo – Jonáš Pokorný (76cm),
3.místo – Natálka Jelínková (46cm)

Kategorie starší:

1. místo – Vojta Hadvich (288cm), 2. místo – Dominik Bothig (159cm),
3. místo – Pavel Lochman (64cm)

Děkujeme všem za jejich dobrou náladu se kterou přišli užít pěknou sobotu. Dále děkujeme všem, kteří přišli pomoci do „zákulí“. A především děkujeme všem sponzorům, kteří věnovali krásné ceny pro malé závodníky a to: Kingfisher – Nash Dobruška, Rybářské potřeby Rychnov nad Kněžnou, Meditools s.r.o., Karel Doležal, Martin Hadvich a Tomáš Kupka.

Jana Fabiánová

Výlet pro důchodce

Výběr místa nebyl tentokrát na mně, ale přímo na účastnících zájezdu. Na jarním setkání v Rotundě jste projevíli přání jet se podívat na nově rekonstruovaný hospital Kuks a zjistit tak, zda investované peníze do revitalizace byly použity účelně.

Netradičně jsme začínali obědem a kávou ve Ždírci v hospodě u Holzbecherů. Název nám vyvolal úsměv na tváři a všichni jsme posílali pozdrav do Sudína. Po skvělé baště jsme vyrazili na Kuks. Panu Hejzlarovi se podařilo přes Policii ČR v Jaroměři zajistit vjezd našeho autobusu přímo za zdi kukských zahrad. Výlet proto nebyl tolik náročný a z Vašich ohlasů vím, že jste tuto vychytávku velmi kvitovali.

Samotné zahrady nebyly ještě dokončené, ale již jsme mohli mnohé odušit. Záměrem je vysadit zelenino-bylinkové záhony a ovocné stromy tak, jak zde byly v dobách největší slávy. Dokončeny mají být do začátku července, stejně tak jako otevření hotelu vedle hospitalu.

Na samotnou prohlídku interiéru jsme vyrazili všichni. Velmi nás zaujaly znovu objevené nástěnné malby po celé délce hospitalu až k lékárně. Jednotlivé výjevy znázorňují smrt, jak si přichází pro svou oběť. Obrazy měly staré a nemocné válečné veterány uklidnit a smířit se smrtí. Ukazovaly, že smrt si nevybírání kdy přijde, ani pro koho si přijde. Na nás to však působilo trochu stísněně a díla jsme prohlíželi s respektem.

Místo prohlídky Lapidária někteří zvolili odpočinek na prosluněné lavičce. Po ukončení programu na Kuksu jsme se vydali do Šestajovic. Toto místo mi doporučila před rokem paní Senková a musím říct, že ve všem měla pravdu. Hlavně přítomným pánům jsme udělali velkou radost. Vřele doporučujeme udělat si tam odpolední výlet. Expozice umístěná v budově stodoly rodinného domu je bohatá a majitelé milí a vstřícní.

Osobně se mi výlet líbil a věřím, že i všem, kdo využili služby naší cestovní kanceláře. Kam vyrazíme příště?

Gábina Prýmusová

Výlet pro rodiny s dětmi

Vzhledem k nevyzpytatelnému vývoji počasí bylo letos, již tradiční „Výlet pro rodiny s dětmi“, původně naplánovaný do Radvánovic, nutno trochu pozměnit. Kam vyrazit s dětmi, když je venku nevlídno? Přece do IQ parku v Liberci! Spousta zábavy pod jednou střechou a směr cesty téměř stejný, tak proč ne. Vždyť Radvánovice na nás počkají :) ...

Až na pár sedadel bylo v autobuse plno. Paní starostka „Naše Gábina“ jakožto vedoucí výpravy, zaujala místo hned vpředu. Mladší elita „účastníků zájezdu“ obsadila zadní pětku sedadel. Tudíž rozložení sil a zábavy bylo v autobuse rovnoměrné :).

Než děti stihly zastrkat kosti od kotlet za sedačky a rodiče schovat hnědé podšálky od kelímků na kafe, byli jsme v Liberci. Komplex Babylonu jsme našli hned. Netrvalo dlouho a naše početná skupina naplnila atrium před vstupem do IQ parku. Gábina vysmlouvala co nejlepší ceny za vstupenky a pak už hurá zjistit, jak jsme na tom s naší inteligencí. Čtyři podlaží naplněná nejrůznějšími fyzikálními, technickými a mimo jiné i přírodními vychytávkami. Vzhledem k naší početnosti a různorodosti

našich zájmů, jsme se rozdělili na menší skupinky. Avšak během prozkoumávání jednotlivých pater jsme se vždy někde sešli. Bylo nás všude plno. Děti si užívali všeho co IQ park nabízí, od různých hlavolamů po fyzicky náročné úkoly. A rodiče nezůstali opodál. Výhoda společně naplánovaného výletu, spočívá v tom, že když ztratíte své ratolesti z dohledu, vždy se najde někdo známý, kdo je usměrní :) a nebo pohlídá.

Vyjmenovat a popsat, vše co je možno si zde vyzkoušet by bylo na dlouhé psaní. Ale určitě si vždy vzpomeneme na naklopenou kabinu Titaniku, kde se nejednomu z nás udělalo nevolno. Na obří mýdlové bubliny do kterých se vejdou děti, labyrint zrcadel, kde nebylo těžké své dětičky ztratit a v neposlední řadě stěnu z tyčinek hned u vchodu, kde jsme se opravdu pobavili.

Náš odměřený čas rychle uběhl. Domluvená hodina odjezdu byla jasná, v 15hod sraz u autobusu. Nalodění netrvalo dlouho. Spořádaně, spokojeně a naplnění nespočtem zážitků jsme usedli do sedadel autobusu a vydali se zpět směrem k naší malebné vesničce. Nejen děti cestou zamhouřili očka. Pro někoho náročný avšak velmi vydařený výlet uspal nejednoho z nás.

Příjemně unaveni a spokojeni jsme dorazili domů. Dík panu řidiči za klidnou a bezpečnou jízdu a organizátorům za příjemné překvapení.

A kam pojedeme příště? .....Vždyť je to jedno, hlavně že bude sranda!!!

Tak zase za rok.....třeba do Radvánovic :)))

Olina Dušková

Přivítali jsme v obci nové občánky

Tentokrát jsme se sešli 6.6.2015 v zasedací místnosti obecního úřadu. Účast byla hojná, tak tak jsme se vešli. Vedro bylo úmorné, ale děťátka byla statečná. Na slavnostní událost byli pozváni manželé Kolomazníkovi s dcerou Šárkou, manželé Andřovi se synem Filípkem a manželé Fabiánovi s dcerou Štěpánkou. Přejeme jim krásné dětství v naší obci.

Andršovi

Fabiánovi

Kolomazníkovi

Zvoníci u sv. Anny

V sobotu 20. června 2015 se uskutečnil již 6. ročník cykloputování Po zvonech a zvoníčkách Novoměstska. Patnáctičlenná skupina zvoníků a jejich přátel z Nového Města nad Metují, Krčína, Dobrušky, Opočna a Prahy si na třicetkilometrové trase podhůřím Orlických hor prohlédla kostely, kaple a zvony v Dobřanech, Šedivínách, Dobrém, Sudíně a Ohnišově. Přestože vládlo proměnlivé počasí a nebyla nouze o déšť, výlet se zdařil. Byli jsme mile potěšeni na všech navštívených místech. Nezapomenutelná pro nás zůstane i návštěva Sudína, kde jsme byli vlídně přijati paní starostkou Gabrielou Prýmusovou a prohlédli si kapli sv. Anny a řezbářskou dílnu pana Ježka. Děkujeme!

Jiří Hladík, ředitel Městského muzea Nové Město nad Metují a zvoník v Krčíně

PS: Pro nás bylo zase velkou ctí, že nám zvon v kapličce rozezvonila paní Hanka. Dáma, která zvoní na největší a nejmenší zvon v katedrále sv. Víta, a to Zikmunda a Josífka.

Tímto se také omlouvám všem Sudíňákům, kteří se zalekli zvonění a mysleli, že se v obci stala smutná událost. Již jsme zapomněli, že se dá zvonit i jinak než umíráčkem.

Rozhovor s řezbářem

Nahé tělo je pro řezbáře nejsložitější figura

Rychnovský deník 21.5.2015

JAN JEŽEK žijící v malé obci Sudín tráví už několik desítek let ve společnosti dřeva. Sochy, které se pod jeho rukama rodí, jsou propracované do nejmenších detailů a těší jejich majitele doslova po celém světě.

NA SNÍMKU vlevo je zobrazen Jan Ježek při své práci, na ostatních obrázcích jsou vidět jeho krásná díla, které tvoří ze dřeva. Autor: Archiv Jana Ježka a Dana Ehlová

Své bohaté zkušenosti předává Jan Ježek ve dvou řezbářských kroužcích při DDM v Dobrušce a jeho „učni“ mu dělají radost.

Hrál jste si jako dítě s dřevěnými hračkami?

S dřevěnými hračkami ani ne. V podstatě mě dřevo začalo zajímat, když jsme jako děti jezdily za tetou do Prahy na prázdniny.

Ona je totiž řádová sestra a vodila nás po kostelech. Aby nám to příjemná, tak jsme chodili pokaždé jinam. A právě tam, v kostelech, mě začaly zajímat dřevěné sochy.

Vystudoval jste řezbářskou školu?

Ne, vyučil jsem se seřizovačem textilních strojů v textilce v Novém Městě. Tam jsem se seznámil s řezbářem, který mě zaujal. Přinesl nám totiž občas do práce ukázat věc, kterou vyřezal. To mi dalo už před vojnou impuls, že musím taky zkusit vyřezávat.

Po návratu z vojny jste se tedy vrhl na řezbařinu?

Když jsem se vrátil z vojny domů, pustil jsem se do řezbařiny naplno, protože mě zajímala a zaujala. Od té doby vlastně vyřezávám. Původně jsem chtěl jít studovat na textilní průmyslovku do Liberce, jenomže to bylo při zaměstnání, což mi nebylo umožněno.

Byl jsem považován za rebela, takže jsem se plánů na studia vzdal. Ale díky setkání s oním pánem mě už textil tolik nezajímal. Zajímalo mě a naplňovalo dřevo. Věnoval jsem se mu jako koníčku, protože za minulého režimu to jinak nešlo. Utíkal jsem tím ze všedního světa někam jinam, do jiného světa.

Kde jste získal nářadí?

Musel jsem si opatřit dláta, jenže v té době nebyla k dostání, tak jsem si je vyrobil. Díky tomu, že jsem byl strojař, vykoval jsem si dláta sám. Některé se podařilo, občas některé dobré nebylo. Vyrobil jsem si tedy nářadí, musel jsem sehnat dřevo a pak zkusit vyřezávat. Začátky samozřejmě nebyly až tak oslnivé. Člověk si myslí, že je vše jednoduché, ale to je omyl.

Co jste se hlavně musel naučit?

Sám pro sebe jsem začal studovat anatomii, protože jsem se od začátku věnoval figurální tvorbě. Jako dítě jsem viděl v pražských kostelech hlavně figury a sochy. Anatomii studuji v podstatě do dneška, protože figura se musí studovat stále.

Pravidla práce se dřevem jsem začal ovládat víceméně díky vlastním zkušenostem, i když jsem to konzultoval s jinými řezbáři, protože jsem

po revoluci začal jezdit na sympozia. Byl jsem například na Křivoklátě, Hauenštejně.

Takových akcí, kde se setkávali řezbáři a předávali si zkušenosti, se konalo hodně. Především se tam ale pracovalo. Každý musel během pobytu něco vyrobit a tím se předávaly zkušenosti. Každý řezbář si ale musí vše víceméně osahat sám a najít si parketu, která mu vyhovuje.

Máte nějaký vzor, člověka, který vás nejvíc naučil či ovlivnil?

Mezi současnými řezbáři vzor nemám, ale znám lidi, kteří jsou šikovní. Vzorem mám hlavně ve starých mistrech. Od středověkých mistrů se máme hodně co učit, abychom se jejich úrovni vůbec dotkli. V současné době studuju knihu Světelský oltář, který vytvořil Ondřej Morgenstern, nebo takový Pavel z Levoče, to byl mistr.

Ve středověku i v gotice byly sochy a hlavně dílny, kde vznikaly, propracované, každý měl nějaký úkol, někdo pracoval na hlavách, někdo na rukách, vše dávalo dohromady dokonalý celek. Také Myslbeckovy sochy na Vyšehradě a sochy na Karlově mostě mě fascinovaly.

Bez čeho se neobejde dobrý řezbář?

V případě soch musí hlavně studovat anatomii. Figura je v řezbě nejsložitější záležitostí, která může být. V určité době jsem se hodně

zabýval krucifixy, podle mistra Myslbeka jsem dělal krucifix, který má na Vyšehradě a hodně se mi líbí. Nahé tělo je nejsložitější figura. U Madonky nebo oblečené figury na tom tolik nezáleží, tam je důležitá drapérie, kterou má figura oblečenou. U nahého těla je vidět každá chyba a vnímá ji i laik, který se na sochu podívá. O to zajímavější je se do takové práce pustit.

Účastníte se sympozií. Kde všude jste už byl?

Jezdil jsem převážně po Čechách. Zhruba deset let jsem jezdil na Křivoklát, na Hauenštejn u Karlových Varů atd. Také na pobyt v Denkingenu v Německu, kam jsem odjel asi na půl roku na zkušenou. Míst bylo hodně, vzpomínám i na dřevořezání v Rychnově. Nahlédnout na práci řezbářů v cizině mi umožnily i výstavy ve Veroně v Itálii a ve Vídni.

Jaký bývá program setkání?

Sympozium většinou trvá jeden týden, což je ale doba, za kterou se toho moc nevytvoří. Vše je v rychlosti, v náznaku. Vytvořit během týdne slušnou sochu je nereálné. Jedná se spíše o „divadlo“ pro lidi, aby věděli, jak vůbec taková socha vzniká. Většinou se pracuje s mokrým dřevem, protože je měkké, lépe se do něj řeže, ale nelze do něj dělat detail. Takové dřevo snadno praská, štípe se. Suché má úplně jinou konzistenci.

Připravujete se nějak speciálně?

Většinou se nepřipravuji předem. Vše závisí na tom, jaký špalek nebo dřevo si vyberu, podle toho, co v něm vidím, se rozhoduju. Na některých sympoziích je téma dané předem a každý účastník se s ním musí nějak vypořádat.

U dřeva je zajímavé všechno. Nechají se dělat různé věci. V poslední době se hodně lidé zabývají řezbařinou motorovou pilou. Je to spíše pilařina a je hodně hrubá. Tímto způsobem vznikají věci převážně do exteriérů, na zahrady. Na to je potřeba spíše tvrdé dřevo, aby bylo odolnější vůči klimatickým vlivům. To jsem zkoušel na sympoziích, kde se většinou dělají velké sochy, aby návštěvníci dobře viděli, jak vznikají. Detaily se dodělávají dlátem.

Co považujete za vrchol svého řezbářství?

Doufám, že vrchol mě teprve čeká, protože řezbařině, stejně jako sochařině, se člověk učí celý život. Nikdy není vyučený, aby si řekl, že už nic lepšího nedokáže. Každým řezem, každou sochou nebo jiným dílem se posouvá trochu výš a záleží na něm, jak daleko se dostane.

Pracujete někdy na zakázku?

Jenom na zakázku. Je to záležitost, která se nedá dělat na sklad. Když bych dělal sochu nebo nějaký výtvar měsíc nebo dva a měl by ležet někde v regále, tak brzy umřu hlady. V případě zákazníka z Japonska to bylo tak, že si koupil už hotového čerta, kterého jsem s sebou přivezl na sympozium. S cizinci se většinou domlouvám prostřednictvím jejich překladatelů.

Hodně dělám sochy svatých. Pak vytvářím světské figury, převážně akty. Už několik desetiletí si říkám, že si udělám pro sebe betlém, ale nikdy jsem to ještě nerealizoval. Vždycky mám starost, abych slíbený betlém včas stihl vyrobit.

Kam se dostaly vaše sochy a kdo má o ně největší zájem?

Moje výtvary jsou po celém světě. Nejvíce v Evropě a samozřejmě v Čechách. Něco mám v Itálii, Německu, Rakousku, potom v Americe, Japonsku nebo v Africe. Věci do zahraničí jsem většinou prodal během sympozií, kam účastníci vozí hotové věci. Akce navštěvuje velké množství cizinců, kteří chtějí něco koupit.

Vyřezané sochy upravujete?

Upravuju, koloruju, ale jenom lehce, aby nezaniklo dřevo a jeho kresba. Nedělám na dřevě klasickou polychromii, která se na sochy používala v minulosti, protože pak ani nevíte, zda je socha opravdu dřevěná. Kdyby byla ze sádry, laik nic nepozná.

Podle čeho si vybíráte dřevo?

Dřevo nakoupím, když se někde kácí strom nebo když mi ho někdo nabídne. Pak se musí nařezat na fošny nebo na menší čtvrtě a nechat schnout. Délka schnutí záleží na síle dřeva. Počítáme, že centimetr dřeva schne rok. Takže lípa velká v kmenu schne až několik desetiletí. Teď pracuju se dřevem, které vysychá zhruba dvacet let. Do syrového dřeva se nevyřezává, protože potom jak schne, tak praská.

Je důležitá také lokalita, kde strom roste?

Nemám jednu lokalitu, z níž bych dřevo kupoval. Převážně používáme lípu, která je nejvhodnější pro svou měkkost a tvárnost. Je rozdíl mezi stromem, který roste u vody a je hodně řídký, a stromem rostoucím na suchém místě, který je zase moc hustý a tím pádem i tvrdý. Optimální je jakýsi střed, ale především musí být dřevo kácené v zimě, aby nemělo mizu. Když mizu má, tak praská.

Založit kroužek v Domě dětí a mládeže byl váš nápad?

To byl nápad paní ředitelky Šafářové, která mě vyhledala a přijela s nabídkou za mnou domů. Vůbec jsem se nerozmýšlel, protože než jsem začal v Dobrušce, vedl jsem zhruba dva roky kroužek v Novém Městě n.M.

Těší vás, kolik lidí jste k řezbářství přitáhli?

To mě opravdu těší. Řezbařina je velice časově náročná, trvá dlouho, než z kusu dřeva něco vznikne. To není za den, bavíme se o týdnech a měsících, záleží, jak velkou sochu dělám. Právě proto jsem rád, že o to mají kluci zájem a vidí, že se čas nechá využít i jinak než sezením u počítače. Navíc pokud člověk vytvoří něco, co má pro něj hodnotu a líbí se to jemu samotnému, je to velmi cenné.

Můžete stručně popsat jeden rok nebo ročník v činnosti kroužku?

Úplní začátečníci se nejdříve seznamují s tím, jak vůbec říznout do dřeva. Většina lidí neví, že dřevo má určitá léta, že se musí při řezání dodržovat určitá pravidla. Na jednoduchých věcech mističkách apod. se seznamují s pravidly řezání. To trvá celý rok.

Pokročilejší, kteří chodí dva a více roků, už vědí, jak se dřevem pracovat, a pak je na nich, aby odhadli, na co stačí. Člověk musí poznat sám, na co je zralý a na co ještě ne. Zda se k určité věci tzv. prořezal. To je běh na dlouhou trať. V létě pak pořádáme s DDM víkendový tábor v Mělčanech. Účastní se děti i dospělí, které práce zajímá.

Výsledek ovlivňuje řezbář i kvalita nástroje. Připravujete dláta sám?

Nástroje pro členy kroužku připravuju doma. Ti, co mají zájem, přijedou za mnou až domů. Broušení nástroje je složitá záležitost, ale v kroužku ji nebereme, na to zde nejsou podmínky. To je samostatná disciplína. Důležitá je i znalost metalurgie, protože broušení dlát a náradí si musí každý vychytat sám, to mu nikdo neporadí. Teorie je jiná než praxe. Čas od času jsem se setkával s řezbářem vyučeným ještě za první republiky a ten mi říkal, že celý první rok se učili brousit dláta.

Máte pokračovatele v rodině?

Nevím, možná ano. Syn občas řízne do dřeva, ale nemá potřebnou trpělivost. Řízne, dva tři dny ho to baví, pak dřevo odloží a půl roku se na něj nepodívá, což není dobře. Když člověk vyřezává, tak by měl pracovat na jeden zátah, ale možná, že ho to časem zaujme víc anebo u toho zůstane některý z učňů.

Myslete na svou bezpečnost

S nastávajícími prázdninami se mnoho z nás těší na výlety na kole. Zopakujme si pár základních pravidel, která nám mohou pomoci předejít nepříjemným zážitkům.

Při dodržování zásad bezpečné jízdy se snižuje nebezpečí úrazů, které hrozí nejen cyklistům, ale i ostatním účastníkům silničního provozu.

1. Jezděte co nejbližší u pravého okraje silnice a sledujte pozorně provoz okolo sebe, abyste mohli včas zpomalit nebo zastavit před možným nebezpečím.
2. Nikdy nejezděte dva vedle sebe, ani dva na jednom kole.
3. Nevozte předměty, které by mohly vás nebo další osoby zranit. Nepoužívejte kolo k přepravě nadměrných, neforemných a těžkých nákladů.
4. Svě úmysly dávejte najevo včas a takovým způsobem, aby je ostatní řidiči i chodci správně pochopili.
5. Při každé změně směru jízdy dejte včas a zřetelně znamení paží. Před vybočením doleva se nezapomeňte ohlédnout.
6. Na přechodu pro chodce, zejména, když odbočujete vpravo nebo vlevo, dejte přednost přecházejícím chodcům.
7. Tam, kde je hustý provoz, ved'te jízdní kolo raději opatrně po chodníku.
8. Respektujte pokyny policistů, světelné signály a dopravní značky.
9. Buďte ohleduplní k ostatním účastníkům silničního provozu. Nezdržujte provoz zbytečně pomalou jízdou a nepřekážejte řidičům.
10. Při jízdě si vždy chraňte hlavu před zraněním cyklistickou přilbou.
11. Za snížené viditelnosti nezapomeňte včas rozsvítit světlo.
12. Oblékejte si barevné a světloodrážející oblečení.
13. Pro jízdu na kole se rozhodujte vždy s ohledem na svůj aktuální zdravotní stav. Přihlédněte také k hustotě provozu a momentálním podmínkám na silnici.
14. Před každou jízdou na kole (i během jízdy) platí zákaz požívání alkoholických nápojů jako při řízení motorových vozidel.
15. Pravidelně ošetřujte své jízdní kolo a dbejte zejména na to, aby bylo řádně vybaveno a mělo v pořádku všechny součásti, které umožňují bezpečnou jízdu.
16. Reflexní doplňky v každém případě zvyšují bezpečnost cyklistů na silnicích
17. Chovejte se vždy tak, jak byste chtěli, aby se ostatní chovali k vám.

Doprava

Je tu doba zvýšené frekvence cestování, můžeme si navzájem všichni pomoci.

Včasné a kvalitní dopravní informace výrazně zvyšují plynulost a bezpečnost na pozemních komunikacích a mohou tak zabránit zdržení, stresovým situacím, ale i zbytečným tragédiím.

Projíždíte okolo dopravní nehody? Vidíte v jízdním pruhu zbytek pneumatiky nebo rozsypaný náklad? Dojeli jste na konec kolony? Je na komunikaci spadlý strom nebo mrtvé zvíře? Stěžují jízdu povětrnostní podmínky?

Myslíte si, že překážku v provozu ohlásil již někdo před Vámi? Odmítnutí se neobávejte. Opakovaná informace je lepší než žádná! Zapojte se i Vy, zavolejte na linku tísňového volání 158 a zpřístupněte tak rychle informaci ostatním.

Policie České republiky získává dopravní informace zejména prostřednictvím volání na linku tísňového volání 158, jenž spravují integrovaná operační střediska Policie České republiky v rámci příslušného území krajského ředitelství policie.

Kulturní kalendář

25.7.2015 Obecní slavnosti

Program:

8:00 hod. *Nohejbalový turnaj trojic o Pohár obce Bačetiň.*

Kapitáni družstev hlaste se na obecním úřadě nebo u pana Hejzlara. Již od rána bude otevřena Rotunda s občerstvením.

14:30 hod. *Mše svatá zahájení u kapličky sv. Anny v Sudíně.*

Opět přejdeme procesím do kaple sv. Kříže v Bačetiňě, kde na nás bude čekat Schola z Nového Hrádku.

17:00 hod. *Divadlo Bačetiň vystoupí s novou hrou 30HP A SMŮLA hrají: Dalibor Purm, Alena Smolová, Jaroslava Smolová, Jindra Zelená, Ladislav Hofman, Luboš Hronovský, Vlasta Zelená, Blanka Ruffierová a Automobil.*

19:00 hod. *Poutňová zábava tentokrát nám přijedou zahrát
Rocksorry z Houdkovic*

Ani letos nebude chybět Minijarmárek a malování na obličej.

Obec Bačetín, SDH a BaBaDi
pořádají

Bačetiňské
Obecní slavnosti
25. července 2015

Bačetín - Sudín

Program

8:00 Nohejbalový turnaj trojic o Pohár obce Bačetín
14:30 Mše s písněmi s doprovodem Scholy z Nového
Hrádku, zahájení u kapličky sv. Anny v Sudíně
17:00 Divadlo Bačetín vystoupí s novou hrou
30HP A SMŮLA
hraji: Dalibor Purm, Alena Smolová, Jindra Zelená,
Jaroslava Smolová, Ladislav Hofman, Luboš Hronovský,
Vlasta Zelená, Blanka Rufferová a Automobil.
19:00 Pouťová zábava Rocksorry z Houdkovic

Občerstvení zajištěno po celou dobu programu
u kulturního zařízení Rotunda.

Ani letos nebude chybět Miniarmárek
a malování na obličej. Těšíme se na Vás.

ROCKSORRY
Divadlo DB Bačetín

www.bacetin.cz

- 22.8.2015** Zvěřinové hody pořádané Mysliveckým spolkem
Smrčina Sudín-Bačetín
- 11.9.2015** Stezka odvahy na téma Staré pověsti české

Obě akce budou ještě upřesněny na plakátech, stejně tak i říjnové Posezení u kávy a koláče v Rotundě. Těšíme se na Vaši hojnou účast!

Společenská kronika

Vítáme v obci nového občánka

Malá Štěpánka Fabiánová přináší radost rodičům Janě a Martinovi Fabiánovým.

Vše nejlepší našim jubilantům

Své životní jubileum oslavili:
paní Jaroslava Kavková
paní Marie Zelená
paní Blanka Klenčíková
paní Miloslava Mačková
paní Květoslava Popová

Jmenovaným přejme hodně zdraví, štěstí a životního elánu!

Navždy nás opustili

Pan Josef Marek a Marie Štěpánová.

Čest její památce.

Závěrem

Babi, kolik vlastně ti je let?

Jednou večer si babička s vnukem povídala o současném životě. Najednou se vnuk zeptá babičky: „Babi, kolik vlastně ti je let?“ Babička se zamyslí, pak si přitáhne vnučka k sobě a začne mu odpovídat:

„No, než bych ti měla jen říct roky, raději se ti to pokusím vysvětlit. Tak poslouchej...“

Narodila jsem se před televizí, kopírkou, kontaktními čočkami, antikoncepčními pilulkami. Nebyly policejní radary, kreditní karty, laserové paprsky. Ještě nevynalezli klimatizaci, ani sušičky, oblečení se vypralo a pověsilo na čerstvý vzduch, aby uschlo. Člověk nebyl na Měsíci, neexistovala trysková letadla.

Vdala jsem se za tvého dědečka, žili jsme spolu, v každé rodině byla maminka a táta. Muži ještě nenosili náušnice. Narodila jsem se před počítači, paralelním studiem a skupinovou terapií. Lidé nechodili na preventivní prohlídky, nýbrž je lékař dle potřeby posílal na krev a moč.

Dokud mi nebylo osmnáct let, oslovovala jsem každého muže 'Pane' a ženu 'Paní' nebo 'Slečno'. Když v té době žena nastoupila do tramvaje nebo do autobusu, děti a mladí lidé se snažili, aby jí uvolnili místo. A pokud byla těhotná, doprovázeli ji k sedadlu.

Na schodech se ženám přenechávala strana u zábradlí, nastupovaly do výťahu jako první. Muži nikdy nezdravili ženu, aniž by přitom nevstali, pokud v okamžiku, když vstoupila, seděli. V té době vstávali od stolu pokaždé, když vstala žena, i kdyby to bylo pouze na okamžik.

Muži ženám otevírali dveře a pomáhali při odkládání kabátů. Dívky znamenaly pro svou rodinu čest.

Učili nás rozlišovat dobré a špatné. Vážný vztah tehdy znamenal, že máme dobré vztahy s našimi bratry a sestrami a dalšími vzdálenými a blízkými příbuznými a přáteli.

Neznali jsme bezdrátové telefony, nemluvě o mobilech. Neposlouchali jsme stereo nahrávky, FM rádio, kazety, CD, DVD a neměli jsme elektronické psací stroje, počítače, notebooky. Slovo notebook znamenalo sešit...

Hodinky jsme natahovali každý den. Nic nebylo digitální, ani hodinky, domácí spotřebiče neměly světelné displeje. Když už mluvíme o strojích, nebyly ani bankomaty, mikrovlnné trouby, budíky s rádiem. Nemluvě o videorekordérech a videokamerách apod... Neexistovaly

digitální ani barevné fotografie, jen černobílé a na jejich vyvolání se čekalo nejméně tři dny. Made in Korea či vyrobeno v Číně nebo v Thajsku tady neexistovalo. Neslyšeli jsme o „pizza“, McDonaldu nebo o instantní kávě.

V obchodě bylo možné koupit něco za 25 až 50 haléřů. V mé době byla tráva něčím, co jsme kosili, ne kouřili! Tak, kluku, a teď mi řekni, kolik si myslíš, že je mi let.“

„Ale babi... to přeci není možný, aby ti bylo víc než dvě stě?“, odpověděl vnuk.

„Ale ne, miláčku,“ odpověděla s úsměvem babička, „je mi pouze šestašedesát...“ převzato z internetu

Reklama

Nově vyhrazujeme tento prostor zpravodaje pro umístění reklamy

AUTOSERVIS
PNEUSERVIS *Olnika*

- ▶ VEŠKERÉ OPRAVY OSOBNÍCH A UŽITKOVÝCH AUTOMOBILŮ
- ▶ PRODEJ, MONTÁŽ, OPRAVY PNEU
- ▶ VÝMĚNA AUTOSKEL

NÁHRADNÍ VOZIDLO ZDARMA!

Jiří Dušek 606 765 857, Bačetín č.p. 28

Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!!!

Báčetiňský zpravodaj byl zapsán do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MK ČR E 21944

Báčetiňský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín

Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607

E-mail: ou@bacetin.cz, www.bacetin.cz

Bačetínský **ZPRAVODAJ**

Bačetínský zpravodaj vydává
Obecní úřad Bačetín
Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607
E-mail: ou@bacetin.cz
www.bacetin.cz